

København den 28 Januar 1797

Kjære Søster og Mand

Tusind Tak for Breve

Som jeg for lunge siden har
modtaget, det er alle sammen et frisk
og det er glædeligt at høre ja Gud
være tak for hver dag at vi for
være oprigtede jeg saam et godt til
dels og daelig indretning, i
sinde har de været haardt at klare
aas da de har været borte mere og
in det fiske og det at løn og
ingen betaling for fiske og silde
og da det er ikke gaar ind for aas
fiske og vi et mange saam skal
løn, vi er i alt 8 mennesker da vi har
haat vore broder Jørgen det aas
og løn har været sig og liget fanger
og siden gaar og skatted og et oppu
aas og et bide, men da det ikke at
Abild

han kreinger ting at klare sig, men
for han bliver frisk og fader arbejder
jeg har jo et vad jeg kunde faa
han men han er vant til at
have faaet en saam lidet har at
klare sig og vil ride smalt, men
vi faaet finde aas i et vade fathig,
vi ved ikke do næst god dag i
saa men ogsaa de bliver vade at klare
sig og skulde jeg bliu arbeidet
dygtig blev de en vade og min son
reist i se aas, de spørge vade min
Koum hede, hem hede Emma, og
et fra Kvænderne, paa kitter, vi
har alle barn her gutter og en pige
gutter en saam et tvillinge et
smalt 8 aar og gaar paa skole
og pigen et smalt 6 aar de er frisk
og kjæk, og saa har vi en Børskid
den yngste datte efter den fantege
og skab, hem har ikke vade for
for

hjem maatte borte de møde ~~died~~
og da var det et halvt aar gaaet,
mille hjem hvar. de se ikke saa godt at for-
plad og blive her i vinter, Anna et end og
kjende de to gamle hem riidte til fjerde de
died, og et sk skik det fra hem et beo frid
men og de se jeg glod over, de se suke at, jeh
fode hude men end fode, og loven et smaa
jeg hore at dies Anna skal riise fra den
med sin en søn og de blive de haart fode
den to gamle og haar dies fode og vade
bale hadamun, hore de har sin søn bade
ode et haneften? Maa nu fode hore den at
jeg har vade sig men i en i alle dage har jeg
lige vade i fode flende hem hore
maatte bade hore i bade bade maatte
saa end at det vade søn spanke vade
da haar mange died her, de godt over til anden
sigdom et isat lang beundte og beundte,
jeg har lige i hode feber og hode og hode
og et i en niid, til at de haar den og bade

Stor og stor
Kjære og fromme
og alle som
ikke vil at blive
for mig og alle
som har været
og alle som
ikke vil at blive
for mig og alle

Jeg vil
for mig og alle

ville ikke de saa bli end fode oas de, skal
de blive langvarig. men de jeldte om fael
sig kjehed jeg ved ande. en dygdom de
jeg saa mange gange har draged med den
i dag end begra veldi efte en honan ikke de
langt ifra til. mark bar mig. og fik tilbude
langt be holdte, og mange saam et ligende
og loye et skadige vakte. men jeg har saa
lidet og ingen ting at tage lare faat
de vi et saa samy saam skal lev. og skede
ikke til. da de ingen ting et al faa paa tyo,
jeg fik blev fra brode. Edvard til jul, og
en liden jul gave med fra dolat de de var
jeg & lad omi vor liden de et, saa et de bli fast
saa saam har liat. og gend jon et di alle,
fik saa meget til dres behav al de kamis
ten mig en gang i mellem de hvad lige
mangt ijen, og de et vand dykt de har julpet
mig alle de jaldt ogsaa blev Kristian den
kier han lever og jeg sagde ham, haabet han
saa de bode end jeg har, gied jelpa saa alle sam